2025-56 i 57-RE

Causa 2025-56 i 57-RE

(Cierco Noguer i d'altres c/ Govern d'Andorra i d'altres)

Números de registre: 361-2025 i 362-2025. Recursos d'empara

Sentència del 17 de novembre del 2025

BOPA núm. 141, del 26 de novembre del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atesos els escrits presentats i registrats al Tribunal Constitucional, el 30 de juny del 2025, per la representació processal dels Srs. Ramon Cierco Noguer, Roser Noguer Enriquez i de les societats Successors d'Higini Cierco Garcia, SA i Cierco Martínez 2, SL (causa 2025-56-RE) i dels Srs. Higini i Ramon Cierco Noguer, Roser Noguer Enriquez i Higini Cierco Palau i de les societats Pams 3, SA, Pams 4, SA, Socis i Accions de les Valls, SA, Socis i Accions de les Valls II, SA, Barton International Holding Inc, Barton International Holding Llc, Derfic Investments Ltd, Aubrey Global Inc, Blackwall Word Inc, Bakin, SA, Fredo Investments, SA, Invest-Hotel International, SAU, Karelius Ltd, Carmen i Jimena, SA, Tressor Investments International Inc i Adrock Finance Ltd (causa 2025-57-RE), mitjançant els quals interposen sengles recursos d'empara contra les sentències respectives de l'11 de juny del 2025, dictades per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia (23-2025 i 024-2025), per una presumpta vulneració dels drets a obtenir un judici equitatiu i una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal

Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que en dedueixi les nul·litats que en dret procedeixin;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'aute del Tribunal Constitucional del 9 de setembre del 2025 que va acumular els recursos d'empara 2025-56-RE i 2025-57-RE i que va admetre a tràmit la causa acumulada sense efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de setembre del 2025, pel Govern;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 25 de setembre del 2025, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 26 de setembre del 2025, per la representació processal de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB);

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 29 de setembre del 2025, per la representació processal de l'Autoritat Financera Andorrana (AFA);

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. Els recurrents van interposar sengles demandes jurisdiccionals contra diverses resolucions dictades pel Govern, contra l'acord del Consell d'Administració de l'AREB del 27 de maig del 2016, i contra diverses resolucions dictades per l'AFA que desestimaven les seves peticions d'indemnització per responsabilitat administrativa, derivada de la intervenció de la BPA pel fet de no haver actuat després de la nota verbal de l'Ambaixada Americana del 26 d'agost del 2014, i per haver actuat de forma precipitada i desproporcionada després de la nota del FinCEN del 10 de març del 2015. També consideren que, tot i el temps transcorregut, encara no hi ha cap pronunciament judicial en el qual es digui que la BPA practicava el blanqueig de capitals, i consideren que els comptes dels clients esmentats en la nota del FinCEN tenien una repercussió mínima en l'estat del banc. I, per aquests motius, els recurrents pretenen que se'ls hi aboni el preu de les accions de la BPA valorades a data del 10 de març del 2015.

1.2. El 4 de setembre del 2024, la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia va dictar dues sentències que desestimaven les demandes esmentades (sentències 35/2024 i 36/2024).

1.3. La representació processal dels recurrents va formular els recursos d'apel·lació pertinents, i, l'11 de juny del 2025, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar dues sentències que desestimaven aquests recursos i que confirmaven les resolucions impugnades, declarant que les decisions dictades per la primera instància eren ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

1.4. El 30 de juny del 2025, la representació processal dels recurrents va interposar sengles recursos d'empara contra les sentències respectives de l'11 de juny del 2025, dictades per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia (23-2025 i 024-2025), per una presumpta vulneració dels drets a obtenir un judici equitatiu i una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels recurrents

- Els recurrents exposen que la denegació d'estimar la prejudicialitat penal respecte de les causes penals en curs vulnera el seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

- Addueixen que la manca de presa en consideració dels elements de prova, que segons el seu parer són essencials, vulnera els seus drets a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

- Al·leguen que la decisió impugnada no està fonamentada en Dret i recorden que les seves argumentacions estan motivades en les disposicions del Codi de l'Administració, així com la seva apreciació de la desproporció entre l'objectiu de les resolucions adoptades i els danys i perjudicis que han causat.

- Afegeixen que la Sala Administrativa no ha donat resposta a diverses qüestions i arguments essencials plantejats, circumstància que vulnera igualment, segons el seu parer, el dret a la jurisdicció, reconegut a la Constitució.

- Per acabar, demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que en dedueixi les nul·litats que en dret procedeixin.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- En primer terme, la Sala Administrativa recorda les disposicions legislatives aplicables en matèria de responsabilitat administrativa i del dret a indemnització, en particular, els articles 59 (ara 63) i 58 (ara 62) del Codi de l'Administració.

- Seguidament, també recorda que va resoldre tres recursos (51-2023; 52-2023 i 66-2023) en els quals els recurrents plantejaven uns arguments molt similars, per no dir, idèntics, en què atribuïen a les Administracions demandades una omissió en els serveis de supervisió de les entitats financeres, així com un funcionament defectuós en la gestió de la BPA després de la nota del FinCEN.

- La Sala constata que la petició de responsabilitat dels recurrents no es vincula amb la legalitat o amb la il·legalitat dels actes de resolució de la BPA, si bé les actuacions venen emparades per la Llei 5/2015 que consideren inconstitucional, sinó que els danys derivarien d'un conjunt d'actuacions que, per acció o per omissió, produeixen un perjudici que els particulars no tenen l'obligació de suportar. La Sala Administrativa analitza aleshores les accions de les autoritats andorranes: 1) la nota verbal de l'Ambaixada americana no suggeria la implementació de mesures legislatives concretes, ni cita la BPA, ni cap altra entitat bancària; 2) les autoritats andorranes van informar de les modificacions legislatives dutes a terme (veure els folis 2173 i següents de les actuacions), sense que, amb posterioritat a la recepció d'aquesta informació, les autoritats americanes demanessin informació addicional; i en el seu recurs d'apel·lació, la part agent no especifica, ni concreta quines actuacions, segons el seu parer, havien d'haver pres les autoritats andorranes; i, 3) recorda la seva sentència 51/2023, abans esmentada, en què havia declarat que "*l'activitat de control de les entitats financeres que correspon a l'Administració no trasllada a la mateixa les obligacions i les subsegüents responsabilitats que corresponen a aquelles entitats*".

- La Sala, fonamentant-se en altres de les seves decisions sobre aquest mateix tema, conclou que la BPA no feia un control suficient de l'origen dels fons que rebia dels seus clients i, per tant, la responsabilitat de les conseqüències d'aquest funcionament no pot imputar-se a les autoritats andorranes.

- Afegeix que aquestes decisions no prejutgen en res l'existència o no d'un cas de blanqueig, ja que aquesta qüestió ha de ser analitzada per la jurisdicció penal en la causa anomenada "*cas BPA*".

- Seguidament, recorda la cronologia de les actuacions realitzades després de la nota del FinCEN del 10 de març del 2015, la qual sí que es referia concretament a la BPA i a cap altra entitat bancària del país:

  - Recorda que en aquesta nota, en què es proposava prohibir a les entitats financeres dels EUA obrir o mantenir comptes a nom de BPA o de qualsevol entitat del seu grup, i, tot tractant-se d'una proposta, a la pràctica, va comportar que les entitats nord-americanes deixessin d'operar amb BPA, aquesta situació va suposar la paralització de les operacions de l'entitat als EUA, i de retruc en tot el món.

  - Andorra no té un Banc Central, com sí que tenen altres països del nostre entorn, la qual cosa no li permet sortir al rescat en casos de crisis bancàries ("*aquest fet es recull també a l'informe de IFA, folis 361 i següents de les actuacions, concretament al foli 362"*), circumstància que agreuja el risc de contagi del conjunt del sistema financer andorrà.

- En darrer terme, recorda la seva jurisprudència relativa a l'aplicació de la Llei 8/2015, així com la del Tribunal Constitucional que va declarar la seva constitucionalitat.

- A continuació, la Sala Administrativa examina de manera precisa altres accions presentades per la part recurrent davant altres jurisdiccions i constata que aquestes no van prosperar.

- Pel que fa a la valoració d'una pericial aportada pels agents, tot i que no la consideren de part, sinó judicial, la Sala Administrativa l'analitza de manera acurada i conclou que en aquest informe no s'han tingut en compte diversos elements fàctics referents, entre d'altres, als comptes dels clients no traspassables que suposaven uns imports importants, circumstància que no permet determinar el valor real de la BPA.

- Per aquests motius, desestima el recurs d'apel·lació presentat pels recurrents.

2.3. Argumentació del Govern

- El Govern precisa que la qüestió de la prejudicialitat penal va ser examinada de manera acurada per les jurisdiccions ordinàries (article 8 de la Llei qualificada de la Justícia) i la conclusió d'acord amb la qual aquesta no s'aplica en aquest cas és raonable i lògica, i, per consegüent, aquesta decisió no vulnera els drets constitucionals dels recurrents.

- Recorda que l'admissió de les proposicions de proves correspon a les jurisdiccions ordinàries i posa en relleu que, en aquest cas, la decisió impugnada no pot ser titllada d'il·lògica, d'absurda o d'arbitrària, i, per tant, no vulnera els drets constitucionals dels recurrents.

- Considera que contràriament a allò que exposen els recurrents, la decisió impugnada està fonamentada en Dret i el fet que no es doni una resposta a cada argument plantejat no vulnera els seus drets constitucionals, a partir del moment en què la decisió està fonamentada en Dret, com ho precisa la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional.

- Finalment, demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs d'empara i que declari que les decisions impugnades de la Sala Administrativa no vulneren els drets fonamentals al·legats.

2.4. Argumentació del Ministeri Fiscal

- Pel que fa a la prejudicialitat penal al·legada pels recurrents, el Ministeri Fiscal recorda les disposicions de l'article 8 de la Llei qualificada de la Justícia, precepte que exigeix la suspensió del procés administratiu quan en el procés penal s'investiguen fets que fonamenten les pretensions de les parts en el procés administratiu i que la resolució del procés penal sigui imprescindible per resoldre el procés administratiu.

- Després d'analitzar les demandes formulades en el marc del procediment administratiu, el Ministeri Fiscal considera que la desestimació d'aquesta prejudicialitat penal està precisament fonamentada en l'absència del caràcter indispensable de la resolució de les causes penals per resoldre aquestes demandes.

- Seguidament, recorda les jurisprudències respectives del Tribunal Superior de Justícia i del Tribunal Constitucional en la matèria i conclou que, en aquest cas, la desestimació de la prejudicialitat penal no vulnera els drets constitucionals dels recurrents.

- Pel que fa a la valoració de la prova proposada pels recurrents, el Ministeri Fiscal posa en relleu que per donar suport a la seva decisió la Sala Administrativa va examinar aquest element de prova, així com d'altres, amb precisió i que la seva argumentació per tal d'arribar a una conclusió és clara, racional i no vulnera, per tant, els drets constitucionals dels recurrents.

- Per aquests motius, el Ministeri Fiscal demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs d'empara acumulat per no haver-se vulnerat cap dels drets fonamentals al·legats.

2.5. Argumentació de l'AREB

- Pel que fa a la prejudicialitat penal, l'AREB al·lega que tant la Batllia, com la Sala Administrativa (que confirma l'apreciació del tribunal de primera instància) analitzen la qüestió de la prejudicialitat penal i, després d'analitzar els requisits necessaris per apreciar-la, arriben a la conclusió que allò que demanen els recurrents no té fonament.

- Segons el seu parer, els òrgans jurisdiccionals s'han pronunciat en el marc de les seves competències i de manera raonada i lògica. Sigui o no sigui del grat dels recurrents, la decisió no vulnera el dret a un judici equitatiu i no pot ser revocada per aquest Tribunal Constitucional precisament perquè no constitueix ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació.

- Pel que fa a la denegació de les proves, addueix que cap de les proves inadmeses pot ser considerada decisiva, i, en qualsevol cas, els recurrents no han justificat per quina raó ho serien. De manera que tampoc en aquest cas s'hauria vulnerat cap dret fonamental.

- El mateix s'ha de predicar en relació amb la seva valoració: aquesta correspon als òrgans jurisdiccionals i, per tant, sempre que no sigui arbitrària o il·lògica, no pot vulnerar el dret a un judici equitatiu.

- Pel que fa a la pretesa manca de fonamentació en Dret de les sentències impugnades, l'AREB destaca que de la lectura d'aquestes decisions se'n desprèn, sense cap mena de dubte, que aquestes estan fonamentades en Dret.

- Sobre la manca de resposta en alguna altra qüestió plantejada pels recurrents, en primer lloc, l'AREB constata que els recurrents mateixos saben que no se'ls hi ha vulnerat cap dret per aquest fet, no obstant això, recorda igualment que encara que la Sala Administrativa no hagi donat resposta individualitzada a totes i cadascuna de les qüestions plantejades, si -com succeeix en aquest cas- la resposta engloba, per la seva naturalesa, la totalitat de les qüestions plantejades no es pot pretendre que es vulneri el dret a un judici equitatiu.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs d'empara acumulat i que condemni als recurrents al pagament de les costes processals que se'n deriven.

2.6. Argumentació de l'AFA

- L'AFA considera que els recurrents en empara exposen els mateixos arguments que van al·legar en les dues instàncies ordinàries anteriors.

- Recorda que en tràmit de recurs empara, només es pot verificar si la decisió impugnada està o no està motivada i si es fonamenta o no es fonamenta en un raonament jurídic que sigui il·lògic o absurd i que no vulneri cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

- No obstant això, tal i com consta en les exhaustives sentències impugnades, és clar que no s'han vulnerat els drets dels recurrents a un procediment equitatiu, ni se'ls hi ha denegat cap prova necessària per a la resolució de les seves pretensions, ni se'ls hi ha preterit les favorables; ni s'ha vulnerat el dret a obtenir una sentència fonamentada en Dret.

- Pel que fa a l'al·legació relativa a la denegació de proves en primera instància, cal advertir que, en segona instància aquesta qüestió va ser gairebé obviada pels recurrents, que van dedicar 24 línies comptades a aquesta qüestió, en un recurs de 70 pàgines d'extensió. Per descomptat ni es va fer una relació de les proves denegades, ni -menys encara- es va justificar per què eren necessàries, cadascuna d'elles per a la resolució de la causa.

- Afegeix que els recurrents no han pogut demostrar, ni demostren, que les decisions que impugnen no estan motivades i/o es fonamenten en raonaments que són il·lògics i/o absurds.

- L'AFA posa en relleu que la Sala Administrativa fonamenta clarament les seves decisions considerant, d'una banda, que les facultats de supervisió de l'Administració sobre les entitats financeres no trasllada a aquella de forma automàtica la responsabilitat per les actuacions d'aquestes darreres en l'exercici de la seva activitat privada, i, d'altra banda, que la manca de control de l'origen dels fons dipositats a la BPA estava acreditat.

- Així mateix, destaca, entre d'altres, que aquesta manca de control de l'origen dels fons, al qual estava obligada la BPA per llei abans d'acceptar-los, no podia ser traslladable a l'Administració. Així, tampoc es pot acceptar que l'INAF fos coneixedor dels fets que es relaten en la nota del FinCEN, ja que l'INAF només disposava de l'informe elaborat pel Sr. Rosselló -membre del Consell d'Administració de la BPA-, que manifestava que els afers sospitosos estaven sota control de la Justícia. Per tant, no es pot acceptar que el Govern o l'INAF coneguessin el funcionament intern de la BPA a l'hora d'acceptar els fons dels seus clients.

- Pel que fa a la valoració de la prova, l'AFA recorda que el Tribunal Constitucional mateix en la resolució de la causa 2021-38-RE va refusar el recurs d'empara presentat per la part agent sobre la base del fet que el mètode de valoració que van presentar els recurrents no era l'adequat segons la Sala Administrativa, ja que no era realista, perquè no contemplava la nota del FinCEN que va motivar la intervenció de l'INAF. En canvi, va entendre com a més adequat el mètode seguit per PWC, perquè la seva valoració era més detallada i precisa, de manera que la valoració que havia efectuat l'AREB era ajustada a Dret.

- Amb tot, com es recull en la resolució impugnada, l'informe de l'empresa CTA va fer una simulació sobre un model que excloïa els comptes de la BPA a data 31 de desembre del 2014, afectats per sospites de la nota del FinCEN i extrapolava que hauria passat si s'haguessin eliminat aquests comptes; segons el seu parer, aquest punt de partida és absolutament irreal, la data de referència (31.12.2014) no era correcta, perquè la valoració calia haver-la fet a la data de la intervenció de la BPA. Afegeix que tampoc es van considerar tots els comptes afectats per la mala praxi de la BPA, ja que aquest informe només en va excloure 3 (Gao Pin, Petrov i Veneçuela).

- Per tant, conclou que els recurrents no poden pretendre en cap cas que se'ls hi hagi vulnerat els drets al·legats en aquest recurs d'empara.

- Ni tampoc poden fer responsable a aquesta part, o al Govern o a l'AREB per la pèrdua del valor de les seves accions de la BPA i, consegüentment, demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs d'empara i que imposi les costes processals als recurrents.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. Cal recordar que la interpretació de les normes aplicables i la seva posada en pràctica, en funció de l'anàlisi dels fets, corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. El primer argument dels recurrents rau en pretendre que les jurisdiccions ordinàries haurien desestimat de manera indeguda la qüestió de la prejudicialitat penal.

3.4. Sobre aquesta qüestió cal constatar que la prejudicialitat penal està emmarcada de manera precisa i que la seva tramitació suposa que les condicions establertes per la llei estan acomplertes. Així doncs, no es tracta d'un principi teòric general que autoritzi la suspensió de qualsevol acció administrativa perquè existeixi qualsevol instància penal.

3.5. Altrament, i d'acord amb el cànon de constitucionalitat que s'acaba de recordar anteriorment, correspon a les jurisdiccions ordinàries valorar si les condicions d'aplicació d'aquest principi, establert a l'article 8 de la Llei qualificada de la Justícia estan reunides en aquest cas concret.

3.6. Per tal com les jurisdiccions esmentades van considerar que les condicions en qüestió no estaven reunides en aquest cas concret, aquestes van emprar un raonament conforme a la seva pròpia jurisprudència i a la d'aquest Tribunal Constitucional en la matèria, i, per aquest motiu, aquest raonament no pot ser qualificat d'il·lògic, d'absurd o d'arbitrari.

3.7. Per consegüent, si bé es pot comprendre que aquesta conclusió dels tribunals ordinaris sobre aquesta qüestió no convingui als recurrents, cal concloure, no obstant això, que aquesta decisió no vulnera els seus drets reconeguts a la Constitució.

3.8. El segon argument dels recurrents consisteix en impugnar la valoració de les proves efectuada pels tribunals ordinaris, invocant una desestimació "*sistemàtica*" de les seves proposicions de proves.

3.9. Una vegada més, convé insistir en què l'admissió de les proves, així com la seva valoració corresponen als tribunals ordinaris i, en aquest cas, els recurrents impugnen la decisió en el fons dels tribunals, però no demostren de manera precisa en què aquesta decisió seria il·lògica o absurda.

3.10. També és necessari remarcar que la Sala Administrativa, com correspon a la seva competència, examina un conjunt de proves per tal de fonamentar la seva decisió i, concretament la pericial de CTA presentada pels recurrents, circumstància que contradiu el caràcter "*sistemàtic*" al·legat respecte de la inadmissió de les proves proposades pels recurrents.

3.11. Sobre aquesta qüestió de la valoració de les proves, també cal constatar, doncs, que la decisió impugnada no vulnera els drets constitucionals dels recurrents.

3.12. En tercer lloc, els recurrents al·leguen que la decisió impugnada no està fonamentada en Dret.

3.13. Ara bé, la decisió objecte d'empara està clarament fonamentada en les disposicions del Codi de l'Administració, concretament, en els seus articles 59 i 58 (ara 63 i 62).

3.14. Després d'un examen cronològic detallat de les actuacions realitzades per les Administracions, la Sala Administrativa estableix de manera clara que les mancances de la BPA pel que fa al control de l'origen dels fons dipositats pels seus clients no poden ser imputables a la responsabilitat dels òrgans de control de l'Estat, i, per consegüent, l'argument dels recurrents segons el qual hi hauria una falta o una omissió dels poders públics podent obrir dret a indemnització no pot prosperar en virtut de les disposicions de la llei i de la jurisprudència de la Sala mateixa i de la del Tribunal Constitucional.

3.15. Respecte d'aquest punt, l'argument dels recurrents és una impugnació sobre el fons de la decisió impugnada, quan aquesta no pot ser considerada ni absurda, ni il·lògica, ni arbitrària, per tant, des d'aquest punt de vista els drets constitucionals dels recurrents tampoc han estat vulnerats.

3.16. Sobre el darrer argument dels recurrents, d'acord amb el qual la Sala Administrativa no hauria donat una resposta concreta a tots els seus plantejaments, la jurisprudència del Tribunal Constitucional és constant respecte d'aquesta qüestió i l'absència de resposta explícita a un o a un altre argument no és suficient per constituir una vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, sobretot si, com és el cas en aquesta causa, la decisió està degudament fonamentada en Dret.

3.17. En conclusió, si bé els recurrents manifesten, en l'argumentació del seu recurs d'empara, una intensa oposició respecte del fons de la decisió impugnada, no aconsegueixen demostrar que aquesta vulneri els seus drets constitucionals.

3.18. Per tots aquests motius, aquest recurs d'empara acumulat ha de ser íntegrament desestimat.

3.19. La desestimació del recurs d'empara comporta la condemna dels recurrents al pagament de les costes processals d'aquesta alçada (article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar el recurs d'empara presentat per la representació processal dels Srs. Ramon Cierco Noguer, Roser Noguer Enriquez i de les societats Successors d'Higini Cierco Garcia, SA i Cierco Martínez 2, SL (causa 2025-56-RE) i dels Srs. Higini i Ramon Cierco Noguer, Roser Noguer Enriquez i Higini Cierco Palau i de les societats Pams 3, SA, Pams 4, SA, Socis i Accions de les Valls, SA, Socis i Accions de les Valls II, SA, Barton International Holding Inc, Barton International Holding Llc, Derfic Investments Ltd, Aubrey Global Inc, Blackwall Word Inc, Bakin, SA, Fredo Investments, SA, Invest-Hotel International, SAU, Karelius Ltd, Carmen i Jimena, SA, Tressor Investments International Inc i Adrock Finance Ltd (causa 2025-57-RE) contra les sentències respectives de l'11 de juny del 2025, dictades per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia (23-2025 i 024-2025).

2. Imposar a la part recurrent les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs.

3. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal dels recurrents, al Govern, a la representació processal de l'AFA, a la representació processal de l'AREB,

a la Secció de Contenciós-Administratiu 1 de la Batllia, a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 17 de novembre del 2025.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat

Jean-Yves Caullet

Magistrat